

Tvorba umanjenica u govoru Gole

Giba, Ivana

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences / Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:186:572941>

Rights / Prava: [In copyright/Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-09-12**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences - FHSSRI Repository](#)

SVEUČILIŠTE U RIJECI
FILOZOFSKI FAKULTET

Ivana Giba

Tvorba umanjenica u govoru Gole

(Završni rad)

Rijeka, 2020.

SVEUČILIŠTE U RIJECI
FILOZOFSKI FAKULTET
Odsjek za kroatistiku

Ivana Giba

Matični broj:

2605998315049

Tvorba umanjenica u govoru Gole

Završni rad

Preddiplomski studij: Hrvatski jezik i književnost

Mentor: doc. dr. sc. Marina Marinković

Rijeka, 1. rujna 2020.

IZJAVA

Kojom izjavljujem da sam završni rad naslova Tvorba umanjenica u govoru Gole izradio/la samostalno pod mentorstvom doc. dr. sc. Marine Marinković.

U radu sam primijenio/la metodologiju znanstvenoistraživačkoga rada i koristio/la literaturu koja je navedena na kraju završnoga rada. Tuđe spoznaje, stavove, zaključke, teorije i zakonitosti koje sam izravno ili parafrazirajući naveo/la u završnom radu na uobičajen način citirao/la sam i povezao/la s korištenim bibliografskim jedinicama.

Student/studentica

Potpis

Ivana Giba

Sadržaj

1.	UVOD	1
1.1.	Cilj i metodologija rada	1
2.	O RJEČNIKU GOVORA GOLE	2
3.	OPIS, PRIPADNOST I GEOGRAFSKI POLOŽAJ GOLE	3
4.	KAJKAVSKO NARJEČJE	5
4.1.	Podravski kajkavski dijalekt.....	7
4.1.1.	Fonologija.....	8
4.1.2.	Morfologija.....	9
5.	TVORBA IMENICA U HRVATSKIM MJESNIM GOVORIMA	11
6.	TVORBA UMANJENICA U MJESNOM GOVORU GOLE	12
6.1.	UMANJENICE MUŠKOGA RODA	12
6.1.1.	Umanjenice muškog roda tvorene sufiksom <i>-ič</i>	12
6.1.2.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-čič i -kič</i>	17
6.1.3.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-ček i -čec</i>	18
6.1.4.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-ek i -ec</i>	18
6.1.5.	Umanjenice tvorene sufiksom <i>-ščok</i>	21
6.1.6.	Umanjenice tvorene sufiksom <i>-čok</i>	22
6.1.7.	Umanjenice tvorene sufiksom <i>-ok</i>	23
6.1.8.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-ak, -in, -aňek, i -inec</i>	26
6.2.	UMANJENICE ŽENSKOGA RODA.....	27
6.2.1.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-ica i -ice</i>	27
6.2.2.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-ičica, -čica i -ca</i>	36
6.2.3.	Umanjenice tvorene sufiksima <i>-ička i -čka</i>	36
6.2.4.	Umanjenice tvorene sufiksom <i>-ka</i>	37
6.3.	UMANJENICE SREDNJEGA RODA	38
6.3.1.	Umanjenice sa sufiksima <i>-ce i -če</i>	38
7.	ANALIZA SUFIKASA ZA TVORBУ DEMINUTIVA U MJESNOM GOVORU GOLE	39
7.1.	Sufiksi u tvorbi umanjenica muškoga roda	39
7.2.	Sufiksi u tvorbi umanjenica ženskoga roda.....	41
7.3.	Sufiksi u tvorbi umanjenica srednjega roda	42
8.	SAŽETAK	43

9.	ZAKLJUČAK	45
10.	POPIS LITERATURE	46

1. UVOD

Tema ovoga završnoga rada je tvorba umanjenica u govoru Gole. Hrvatski jezik sastoji se od triju narječja – štokavskog, čakavskog i kajkavskog. Govor Gole pripada kajkavskom narječju, odnosno podravskom kajkavskom dijalektu. U ovome će se završnome radu govoriti o umanjenicama u govoru Gole, sufiksima kojima su tvoreni pojedini primjeri, o zastupljenosti pojedinih sufikasa te provedenim glasovnim promjenama. Ukratko će biti predstavljena Gola, dijalekt kojem pripada te najvažnija obilježja toga govora. Također, bit će govora o tvorbi riječi i u drugim (ne)kajkavskim mjesnim govorima.

1.1. Cilj i metodologija rada

Cilj je ovoga rada prikazati tvorbu umanjenica u govoru Gole na temelju građe iz *Rječnika govora Gole* autora Ivana Večenaja i Mije Lončarića.

Prva je faza istraživanja bilo detaljno iščitavanje *Rječnika* prilikom čega su izdvajani svi deminutivi. Nakon toga izvučeni su deminutivi razvrstani s obzirom na rod imenice (muški, ženski i srednji), a zatim su klasificirani u skupine na temelju sufiksa kojima su tvoreni.

2. O RJEČNIKU GOVORA GOLE

Rječnik govora Gole prvi je značajniji kajkavski rječnik koji obuhvaća suvremenih govor i koji je objavljen kao samostalno djelo. Rječnik sadrži 12000 natuknica koje je Ivan Večenaj, u suradnji s Mijom Lončarićem, prikupio i uredio prema znanstvenim i leksikografskim zahtjevima. Zanimljivo je da su u rječniku prikupljene riječi iz različitih razdoblja, pa tako leksik u *Rječniku* obuhvaća riječi kojima podrijetlo seže u praslavensko doba razvoja hrvatskoga jezika. Isto tako, ističu se i riječi koje su novijeg podrijetla, kao što su naprimjer tuđice (konkretno germanizmi i turcizmi). Posebno je pogodan za jezikoslovna proučavanja, primjerice leksička ili tvorbena. Svaka je natuknica detaljno objašnjena te sadrži oznake mjesta naglaska, dužinu naglašenih i nenaglašenih slogova. Također, označena su i mjesta otvorenih i zatvorenih vokala, „srednji“ izgovor palatalnih konsonanata, obezvučenje zvučnih suglasnika na kraju riječi. Pored svake riječi nalazi se rod kojemu pripada te morfološka odrednica vrste riječi. Kod natuknica koje su više značne, svako je značenje oprimjereno u potvrdoma. Tuđice ne zauzimaju velik dio prostora u rječniku te se one pojavljuju tek povremeno. (Maresić: 2009: 94)

3. OPIS, PRIPADNOST I GEOGRAFSKI POLOŽAJ GOLE

Gola je selo, smješteno u blizini Koprivnice, u Prekodravlju, uz mađarsku granicu. Njezin smještaj u blizini granice s Mađarskom očituje se u tome da se Gola nalazi samo 6 kilometara od mađarskoga sela Brežnice. Gola, kao selo, spominje se od 1822. godine, a 2001. godine, prema popisu, imala je 995 stanovnika, pri čemu je cijela općina tada imala 2760 stanovnika. Prema novijim podacima, popisu iz 2011. godine, Gola broji 2.431 stanovnika. Općinu su činila sva naselja u Prekodravlju, Novačka, Gola, Gotalovo, Otočka i Ždala, dok je Repaš, smješten nedaleko od ovih naselja, pripadao općini Molve. Stanovnici Gole uglavnom se bave poljoprivredom. (Maresić: 2009: 95)

Kajkavsko se narječe i danas dobro čuva, ali jezični razvoj polako prelazi u drugi sustav. Govornici se i dalje služe svojim mjesnim govorom, ali većinom sa svojim mjesnim sugovornicima, dok s govornicima drugih mjesta komuniciraju na drugim sustavima. Naravno, ovakva se prilagodba događa, prije svega, zbog prilagodbe drugim jezičnim idiomima. Govornici se, u principu, dobro služe suvremenim hrvatskim književnim jezikom. Obično se takva prilagodba zahtijeva od govornika koji radi izvan mjesta svoga stanovanja. Važnu ulogu također ima i emocionalni odnos govornika spram svojega zavičajnoga govora. (Maresić: 2009: 95)

U nastavku će biti navedena neka od važnih obilježja govora Gole:

1. Naglasak se u ovome govoru ograničuje na dva posljednja sloga riječi. Pomicanje naglaska zabilježeno je vrlo rijetko, a kada do toga dođe obično se radi o izričajima ili bržem govoru. Naglasni sustav ovoga govora čine dva naglaska: dugi i kratki naglasak.
2. Konsonantski sustav obilježen je dvjema palatalnim afrikatama „srednje“ realizacije: /č/ i /ž/, zatim obezvučenjem na kraju riječi, protetskim glasovima na početku riječi ispred samoglasnika (*vñzda*, *vñžgåti*, *jøko*, *jøsa*). Fonem /h/ u ovome sustavu ima nestabilan položaj te se u nekim primjerima gubi (*ibrîdi* umjesto 'hibridi'), a u nekim primjerima se zamjenjuje fonemima /v/ ili /f/ (*drftåti*, *lëfko*). Još jedno bitno obilježje konsonantskog sustava je depalatalizacija, u primjerima poput: *dâle*, *zëmla*, *pòle*, a isto tako može se izgovoriti i nesliveno, u primjerima poput: *zêlje*, *ljûdi*, *prâlja*. (Maresić: 2009: 99)

3. Vokalski sustav sastoji se od šest jedinica u dugim i kratkim slogovima. Čine ga fonemi /i/, /o/, /a/, /e/, /ɛ/ i /ø/ u kratkim slogovima te fonemi /i/, /a/, /e/, /ɛ/, /ø/ i /o/ u dugim slogovima. Fonem /e/ ima otvorenu realizaciju u dugim naglašenim i nenaglašenim slogovima. Fonem /o/ u svim se pozicijama realizira zatvoreno /o/. (Večenaj; Lončarić: 1997: 11)
4. Govor Gole u većini morfoloških obilježja slaže se s obilježjima kajkavskoga narječja u cjelini. Nema imperfekta, aorista niti posebnog oblika za vokativ, osim u rijetkim primjerima (*đej*, *đvø!*). Imenice muškoga roda imaju kratku množinu (*bròdi*, *smèhi*). Infinitiv se razlikuje od supina koji dolazi uz glagole kretanja (*Idi spàt*).
5. Deklinacija imenica ima nekoliko posebnosti:
 - a) posebni oblici za V jd. nekih rodbinskih naziva i imena, npr. *Jáno*, prema N *Jána*.
 - b) A jd. imenica m.r. na suglasnik (*stól – stóla*) za neživo jednak je G u službi izravnog objekta, a uz prijedlog izostaje jednačenje N i G jd., npr. *Děj nam stóla*, ali *Sél je na stól*.
 - c) u I jd. i G mn. imenica m.r. ostvaruju se nastavci tvrdih osnova -om i -off, npr. *kòdòm*, *klùčom*, *kòñoff*.
 - d) imenice e-deklinacije imaju u D i L jd. nastavak -i, npr. *štáli*.
 - e) uz brojeve 2, 3, 4 stoje množinski oblici, a neke od imenica srednjeg roda, npr. *lèto*, imaju poseban oblik za N i A u toj konstrukciji, npr. *dva / tri lète*. (Večenaj; Lončarić: 1997: 12)

4. KAJKAVSKO NARJEČJE

Kajkavsko je narječje jedno od triju narječja hrvatskoga jezika, uz štokavsko i čakavsko narječje. Naziv je dobilo prema upitno-odnosnoj zamjenici *kaj*, koja je nastala od starije zamjenice *ka-iš* kao u slovenskom jeziku, a ne od zamjenice *čiš* kao u čakavštini i štokavštini. Fonološkim razvojem dobiveni su različiti likovi (*koj*, *kuj*, *kęj*, *ke*), a u starijoj literaturi redovito se govorilo o *kekavcima*. (Lončarić: 2005: 106)

Prije osmanskih provala zauzimalo je mnogo veći prostor nego danas (nakon doseljenja Hrvata, sigurno je bilo rašireno u velikom dijelu zapadne Slavonije), ali se on znatno smanjio povlačenjem pučanstva pred Osmanlijama prema sjeverozapadu. Danas se kajkavski govori protežu sjeverno od Kupe u tri bivše županije nekadašnje građanske Hrvatske (Varaždinskoj, Zagrebačkoj i Bjelovarsko-križevačkoj), u dijelu Gorskoga kotara, u Međimurju, zapadnoj Mađarskoj te u Slovačkoj oko Bratislave (Hrvatski Grob), gdje su se kajkavci nastanili u 16. stoljeću sklonivši se pred Osmanlijama. (Leksikografski zavod Miroslav Krleža: 2020)

Obilježja kajkavskoga narječja:¹

- a) Bezvučna afrikata *č* kao odraz općesl. **t'*, kao samostalan glas ili u skupini *šč* (*ščap*, *noč*, *moči*), zabilježen je u zagorsko-međimurskom, križevačko-podravskom, goranskom i turopoljsko-posavskom dijalektu,
- b) Zvučna afrikata *ž* zabilježena je u skupini *žž* (*možžani*), a rjeđe samostalno (*meža*) u turopoljsko-posavskom i križevačko-podravskom dijalektu,
- c) Osnovnu kajkavsku akcentuaciju čine tri naglaska: kratki, dugi uzlazni i dugi silazni (*lipa*, *mēso*, *sūša*, *ženà*, *letī*),
- d) Osnovni samoglasnički sustav, u većini središnjih dijalekata, čini sedam članova, u kojemu su tri posebne jedinice fonološki obilježene dvojakim podrijetlom:
ɛ (< **e*, **ę*: *nębo*; *męso*)
ę (< **ě*, **ə*: *tělo*, *děn*)
ø (< **q*, **ł*: *møš*, *vøk*),
- e) Odrazi prijedloga **və* > *vu* / *v* / *f* i prefiksa **və* > *vu-* / *v-* / *f-* / *h-* uvjetovani su zvučnošću sljedećega suglasnika (*vu zemli*, *v zemli*, *f hiži*, *vujti*, *vun*, *vdovica*),

¹ Popis obilježja preuzet iz knjige: Lukežić, Iva. Zajednička povijest hrvatskih narječja. 1. Fonologija. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada. Rijeka: Filozofski fakultet u Rijeci. Čavle: Katedra Čakavskog sabora Grobničine. 2012.

- f) Relikti općesl. **r* > **-rj-* u intervokalnim položajima (*morje*, *orje*), što je kajkavski arhaizam unutar hrvatskoga jezika,
- g) Ispadanje nenaglašenih samoglasnika u priloga (*kak*, *sim*, *tam*, *nikak*, *nigdar*) i slogova s nenaglašenim samoglasnikom u promjenjivih riječi (*najtę*, *pęm* 'pojdem: pođem / poći će', *mam* 'odmah', *nemrem* 'ne mogu'),
- h) Uvođenje nastavka -a (G jd. o-osnova) u A jd. o-osnova i za značenje 'neživo' (*dęni si klobuka na głavę*),
- i) Zamjenica *sto*, koja u gramatičkome smislu predstavlja oblik N(A) upitno-odnosne zamjenice sa značenjem 'živo' (=tko) izvedena od zamjeničkih osnova **č-* i **t-* te neodređena zamjenica s likom *neščę/nešči* 'netko', što je kajkavska inovacija,
- j) Morfološko i funkcionalno razlikovanje infinitiva i supina (*nemręm spati* 'ne mogu spavati', *pęm spat* 'poći će spavati'), što je kajkavski arhaizam,
- k) Nastavak *-me* u L mn. prezenta (*vidimę*) kao poseban kajkavski arhaizam,
- l) Izražavanje budućih radnji prezentom svršenih glagola (*mam dojdęm* 'odmah će doći') i složenim oblikom futura II. (*bęm spal* 'spavat će'),
- m) Infinitiv s likom *iti* 'ići'. (Lukežić: 2012: 253)

Obilježja koja su svojstvena za kajkavsko, ali i za druga narječja:

- a) Suglasnik *j* kao odraz općesl. **d'* (*męja*) i u skupinama **zd*, **zg* (*možjani*), kao inovacija proširena u svim čakavskim i dijelu zapadno štokavskih dijalekata,
- b) Preinake 'slaboga' poluglasa u puni samoglasnik, 'vokalizacija', npr. *męša/męša* 'misa',
- c) *u* (< **q*, **l*) *muš*, *vuk* s čakavsko-štokavskim ujednačenjem *u* = **q*, **l*,
- d) Preinake okluziva na dočetku sloga u šumnike slabije zatvorenosti (*lahti*, *nohti* / *nofti*), koje su podudarne s takvim pojавama u čakavskom narječju,
- e) Protetsko *h-* ispred *r* (*hrš* 'raž') kao inovacija zajednička sa zapadnom štokavštinom,
- f) Obezvučenje dočetnih zvučnih šumnika (*grop*, *zup*, *zit*, *vrak*),
- g) Palatalizacije u skupinama **kt-* > *ht-* > *št-* (*štęri* 'koji', *štęł* 'htio') te *hč-* > *šč-* (*ščer* 'kći'), koje su podudarne s takvim pojавama u sjeverozapadnom čakavskom i zapadnom štokavskom dijalektu,
- h) Primjeri s redukcijom početnoga *v-* ispred suglasnika (*ćera* 'jučer', *dovica* 'udovica', *żęti* 'uzeti', *lasi* 'vlasi') te u primjerima **vəs-* > *s-* (*sa*, *sę*, *sęga*, *sęh*, *sękrva*)
- i) Preoblike slogotvornoga *r* > *ar* / *er* / *ər* potvrđene i u sjeverozapadnom čakavskom,
- j) Likovi zamjenica:

- oblik *česa* koji u gramatičkome smislu predstavlja G upitno-odnosne zamjenice sa značenjem 'neživo'
- upitno-odnosna i neodređena zamjenica za značenje 'živo' s likovima *gdo / do*, 'tko', *nigdo, negdo*
- pokazne zamjenice s jednim zamjeničkim korijenom N jd. m.r. *of* 'ovaj', *ta* 'taj', *on* 'onaj'
- pokazne zamjenice složene s *-ist-* 'koji je u kontekstu': *ovisti – ovasta*
- upitno-odnosne, složene od više zamjeničkih korijena *ki - ka* 'koji - koja'
- upitno-odnosne i pokazne zamjenice, složene s više zamjeničkih korijena *kakov – kakova*
- upitno-odnosna s likom *təri / štəri* 'koji',

- k) nastavak *-em* u I jd. prezenta proširen je i u glagola 'moći' (*morem, nemrem*),
- l) oblik *bi* u svim oblicima kondicionala (*ja, ti, on bi došel, mi, vi, oni bi došli*),
- m) *-jd-* u prezentskoj osnovi i *-jt-* u infinitivnoj osnovi glagola složenih od 'ići' (*pojdem, najdəm*: pojti, najti),
- n) neizmijenjen *-l* na dočetku unutrašnjega sloga (*palci, kolca*) i na dočetku vanjskoga sloga (*dəbəl, kotəl*) te na dočetku oblika jd. m.r. gpr. (*bil, čul*),
- o) rotacizam u oblicima prezenta glagola 'moći' (*moreš - more, morti*),
- p) spojeni prijedlozi *iz, s > z/zə* (*z oka* 'iz oka', *z materom* 's materom'),
- r) prilozi s likovima *gdə / də* 'gdje' i *gda / da* 'kada'. (Lukežić, 2012: 255 – 256)

4.1. Podravski kajkavski dijalekt

Podravski kajkavski dijalekt ima rubni položaj unutar kajkavskoga narječja. Nalazi se na sjeveroistoku kajkavskoga područja, a pripadaju mu govoriti istočno od Koprivnice: Botovo, Drnje, Sigete, Koprivnički Bregi, Novigrad Podravski, Molve, Virje, Miholjanec, Rakitnica, Hampovica, Šemovci, Sveta Ana, Mičetinec, Đurđevac, Kalinovec, Ferdinandovec, a na krajnjem istoku područja su Podravske Sesvete koje još u potpunosti pripadaju tome dijalekatnom tipu. Istočnije se nalazi nekoliko mjesta oko Staroga Gradca nastalih novijim

migracijama koja pripadaju miješanim govorima. Sjeverna kajkavska granica, što je ujedno i granica podravskoga dijalekta, ide uz rijeku Dravu i mađarsku granicu. Podravskom kajkavskom dijalektu pripadaju i gotovo svi govorci u hrvatskome dijelu Prekodravlja (Novačka, Otočka, Gola, Gotalovo, Repaš i dr.), osim Ždale. U Mađarskoj je uz rijeku Dravu nekoliko sela u kojima se stanovništvo u svakodnevnoj komunikaciji, osim mađarskim, djelomice služi (ili se služilo) i podravskokajkavskim tipom govora (Brežnica, Belovar, Vizvar, Rasinja, Boljevo, Baboča, Lukovišće i dr.). Pretpostavlja se da su Hrvati u južnu Mađarsku došli u vrijeme turskih osvajanja, a dio je stanovnika vjerojatno bio i starosjedilački. Na zemljopisnome prostoru podravskoga dijalekta izdvajaju se govorci Peteranca, Torčeca i Hlebina, koji pripadaju drugim kajkavskim dijalekatnim tipovima, što je povezano s doseljavanjem i porijeklom stanovništva. Pitomača i uža okolica pripadaju sjevernomoslavačkom, a Kloštar Podravski i uža okolica glogovničko-bilogorskom dijalektu. Taj nekompaktan kajkavski prostor na istoku i jugu graniči sa štokavskim narječjem (Virovitica i okolica, Bjelovar i okolica). (Maresić: 2011: 451)

Podravski se kajkavski dijalekt od drugih kajkavskih dijalekata izdvaja po ograničenju naglaska na posljednja dva sloga riječi.

Prostor se ovoga poddijalekta, s obzirom na refleks stražnjeg nazala **q* i slogotvornog **l*, može podijeliti u dvije skupine:

1. Zapadni govorci u kojima je /o/ na mjestu starih glasova, npr. Drnje, Sighetec, Đurđevac, Bregi, Molve, Virje, Hampovica, Šemovci, Rakitnica. U nekim se govorima refleks **q* i **l* ostvaruje dvojako > /o/, /u/; govor Gole i Novigrada Podravskog.
2. Na istočnom i rubnom dijelu ovoga poddijalekta ostvaruje se /u/, npr. Podravsko Sesvete, Mičetinec, Ferdinandovec, Sveta Ana, Lukovišće. Govor Podravskih Sesveta i Ferdinandovca čuva i refleks /o/. (Maresić: 2011: 452)

4.1.1. Fonologija

Dva obilježja prema kojima se podravski dijalekt razlikuje od ostalih dijalekata su:

- a) Ograničenje naglaska na posljednja dva sloga riječi ili naglasne cjeline,
- b) Ukipanje intonacijske fonološke opreke. (Maresić: 2011: 453)

Vokalski sustav ovoga dijalekta ima šest vokala; **u, i, o, e, ɛ, a**, koji su isti bez obzira jesu li dugi, kratki naglašeni ili kratki nenaglašeni.

Konsonantizam obično obuhvaća 23 jedinice: **p, t, k, b, d, g, c, č, ž, f, s, š, x, z, ž, v, m, n, đ, l, l, r, j**.

Neki sustavi imaju zvučnu afrikatu /ʒ/, koja se obično pojavljuje na mjestu fonema /z/ u konsonantskom skupu /zg/ (*drža*), na mjestu konsonantskog skupa /dʒ/ (*ožvonjeti*) te u pojedinim leksemima. (Maresić: 2011: 456)

4.1.2. Morfologija

4.1.2.1. Imenice

U morfologiji uglavnom se zadržalo starije stanje, ali došlo je i do niza novina. U deklinaciji imenica muškoga roda izjednačeni su G i A jd (*ima jezika kæk kräva rēpa*), osim kad imenica stoji uz prijedlog (*ide na öbęt*). Vokativ se morfološki izjednačio s nominativom, ali osobna imena i rodbinski nazivi mogu imati poseban nastavak u tom padežu (*kumę, Fäbo*). Dativ i lokativ jednine imaju nastavak **-u**, koji se mogu razlikovati naglaskom. U instrumentalu prevladava nastavak **-om** (*słrom, røgom*), dok nastavak **-em** dolazi samo uz palatalne osnove (*z jàjcem*). (Maresić: 2011: 459)

U deklinaciji imenica srednjega roda uz brojeve 2, 3 i 4, u nekim se govorima sačuvao ostatak oblika duala (*dvę lęte, trój jąjce*). U N jd. nepalatalne osnove imaju nastavak **-o** (*męsto*), a palatalne nastavak **-e** (*vęże*). U G mn. prevladava nastavak **-o** (*męst*).

U deklinaciji imenica ženskoga roda u većem dijelu govora u D i L nastavak je **-i** (*k męsi*), a manjem dijelu je **-e** (*k męše*). U I je najčešći nastavak **-ōm** koji je po pravilu uvijek naglašen (*żenōm*). Imenice a-osnova u G jd. imaju nastavak **-ē**, koji se ovisno o razini fonološkoga sustava realizira kao **ę** i **ē**, ali uvijek je naglašen (*dęskę, kmicę*). Većina je govora imenica a-osnova sačuvala morfološku razliku triju množinskih padeža: D **-ām**, L **-āj**, I **-ami** (*żenām, bukvāj, spicāmi*), izuzev nekih koje u I mn. imaju nastavak **-mi** (*z lāsmi*). (Maresić: 2011: 460)

4.1.2.2. Pridjevi

Kod pridjeva razlikujemo nastavke palatalnih i nepalatalnih osnova muškoga i srednjega roda (*šāran – šāranōga*, *vrōč – vrōčēga*). U N jd. moguća su dva lika: **-o** i **-i** (*tōp – tōpi*). U D i L jd. ž. r. prevladava nastavak **-i** (*slāni*, *māsni*), a rijetko se ostvaruje nastavak **-oj** (*stārōj*) i nastavak **-e** (*k mlāde*). Komparativ se tvori nastavcima **-ši**, **-eši** / **ēši**, gdje može doći do alternacije osnove (*lēpši*), dok nastavkom **-jši** do nje obavezno dolazi (*mlājši*). (Maresić: 2011: 461)

4.1.2.3. Zamjenice

Deklinacija se osobnih zamjenica u velikom dijelu poklapa s deklinacijom imenica a-osnova. U L mn. većinom su sačuvani stari oblici (*pri nās*), ali pojavljuju se i dublete iz D (*vām*) i I (*vāmi*). Osobna se zamjenica *on* deklinira po pridjevskoj deklinaciji, a pokazna zamjenica kao i posvojna. U gotovo svim dijelovima ovoga dijalekta upitna zamjenica *što* oznaka je za živo (*Štō je dōšel?*). (Maresić: 2011: 461)

4.1.2.4. Brojevi

Prva četiri broja obično se dekliniraju (*dvešni*), a u nekim se govorima dekliniraju i brojevi veći od četiri (*s petěšni kravāmi*). (Maresić: 2011: 461)

4.1.2.5. Glagoli

Glagolski sustav obuhvaća prezent, perfekt, futur, imperativ, kondicional I., kondicional II., infinitiv, supin, glagolski pridjev radni, glagolski pridjev trpni, i glagolski prilog sadašnji.

Nema imperfekta i aorista, drugoga futura te glagolskoga priloga prošlog. (Maresić: 2011: 461)

5. TVORBA IMENICA U HRVATSKIM MJESNIM GOVORIMA

Tvorba imenica slabo je zastupljena u dijalektološkim istraživanjima. Među imenicama nalazi se mnogo tvorenica koje se tvore različitim tvorbenim načinima, a to su: sufiksalna, prefiksalna, prefiksno-sufiksalna i složeno-sufiksalna tvorba. Također, imenice mogu nastati srastanjem, tvorbom složenih skraćenica i preobrazbom. Sufiksalna je tvorba najplodnija kod tvorbe imenica, a ona je ujedno i predmet ovoga rada. Prikazivanjem sufikasa prema tvorbenom značenju, tvorenice se smještaju u značenjske skupine, od kojih je najbrojnija skupina imenica prema osobama, muškim i ženskim. (Barić: 2005: 326)

Umanjenice (deminutivi) one su imenice kojima se izriče da je što po čemu manje od onoga što znači osnovna riječ. Osnovna je riječ uvijek imenica. (Barić: 2005: 326)

Sufiksi kojima se tvore umanjenice raspodijeljeni su prema rodu osnovne imenice. Umanjenice označuju ono što i njihova osnovna imenica, a takve se imenice dijele na: osobu, životinju, predmet, biljku, mislenu imenicu.

Kao jedno od temeljnih pitanja pri razmatranju tvorbe riječi u dijalektologiji, nameće se pitanje kako tretirati fonološke inačice sufikasa. Budući da je sufiksalna tvorba dominantan tvorbeni način u hrvatskom jeziku u cjelini, pa je prema tomu i u dijalektima sufiks stožerni tvorbeni element, važno je jasno odrediti odnos prema fonološkim inačicama pojedinoga sufiksa. Pritom valja imati na umu da pri tvorbenim analizama valja izbjegavati uvođenje novih sufikasa, ako to nije doista potrebno. (Vulić: 586: 2004)

Za kajkavsko je narječe karakteristična česta uporaba umanjenica. Najčešći je sufiks za tvorbu umanjenica muškoga roda **-ič** (*c'vetic*), čest je i sufiks **-ak** (*stolčičak*). Kod tvorbe umanjenica od imenica ženskoga roda najplodniji je sufiks **-ica** (*r'okica*), a potvrđen je i sufiks **-čica** (*košč'ica*). Za imenice srednjega roda najplodniji su sufiksi **-ce** (*kr'ulce*) i **-ace** (*ml'ěkace*) te **-aca** za pluraliu tantum (*vr'ātaca*). Pri uporabi umanjenica od imenica srednjega roda koje znače neku mladu životinju (*t'ele, pr'āse*) koristi se sufiks **-čič**, koji je, kao i u tvorbi umanjenica muškoga roda, često udružen sa sufiksom **-ak**.

(*praščičak*). U tvorbi imenica srednjega roda čest je i sufiks **-eko** koji palatalizira osnovu (*l'ičko*). (Marinković: 2018: 211)

6. TVORBA UMANJENICA U MJESNOM GOVORU GOLE

6.1. UMANJENICE MUŠKOGA RODA

6.1.1. Umanjenice muškog roda tvorene sufiksom *-ič*

Tvorenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
barbərič	barbər + ič	
barjāčič	barjāk + ič	palatalizacija
bəştəkič	bəştək + ič	
betegič	beteg + ič	
bīkič	bīk + ič	
bɔrič	bɔr + ič	
bręstič	bręst + ič	
cępič	cęp + ič	
čordasič	čordas + ič	
dęčkič	dęčk + ič	
drekic	drek + ič	
fɔrgangič	fɔrgang + ič	
frɔšič	frɔš + ič	
golobīč	golob + ič	
gūščič	gūsk + ič	palatalizacija, jednačenje suglasnika po mjestu tvorbe

haldōmašč	haldōmaš + ič	
hamōtič²	hamōt + ič	
hāmīč³	hām + ič	
hatārič⁴	hatār + ič	
hatič	hat + ič	
hrbedič	hrbed + ič	
jarmič	jarm + ič	
klēnič⁵	klēn + ič	
klēvič	klēv + ič	
kolčič	kol(e)c + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika nepostojano e
kolobarič	kolobár + ič	
kompič	komp + ič	
kosič	kos + ič	
krampič	kramp + ič	
križič	križ + ič	
kujič	kuj + ič	
kurčič	kurc + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
kupič	kup + ič	
lančič	lan(e)c + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika nepostojano e
lončič	lon(e)c + ič	palatalizacija,

² dem. od *hamōt*; 1. vrsta *hama*. 2. naramenica

³ dem. od *hām*; zaprežna konjska oprema, *ham*.

⁴ dem. od *hatār*; kraj, predio.

⁵ dem. od *klēn*; vrsta šumskog drveta.

nerodič	nerod + ič	gubljenje samoglasnika, nepostojano e
oblacič	oblak + ič	palatalizacija
ogradič	ograd + ič	
osnutkič	osnvet(a)k + ič	gubljenje samoglasnika, nepostojano a
oštaplerič	oštapler + ič	
pastorič	pastor(e)k + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
plotič	plot + ič	
plugič	plug + ič	
prasič	prasc + ič	jednačenje po mjestu tvorbe palatalizacija
pratič	prut + ič	
rastič	rast + ič	
slogič	slog + ič	
šeftič	šeft + ič	
segrtič	segrt + ič	
šekrētič	šekrēt + ič	
šemperič	šemper + ič	
šetoflinič	šetoflin + ič	
šiketič	šiket + ič	
šikvotorič⁶	šikvotor + ič	
škafič	škaf + ič	
škllopčič	škllop(e)c + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika

⁶ dem. od šikvotor; član crkvenog odbora.

škrlačič	škrlak + ič	palatalizacija
škvorčič	škvor(e)c + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
šlagič	šlag + ič	
šlopič	šlop + ič	
šošić	šos + ič	
španič	špan + ič	
šporhetič	šporhet + ič	
štantič	štant + ič	
štelič	štel + ič	
štaglijč	štag(e)l + ič	gubljenje samoglasnika
štiftič	štift + ič	
štokič	štök + ič	
štönfīč	štönf + ič	
štosič	štös + ič	
štrvnflič	štrvnfl + ič	
švbrič	švb(e)r + ič	gubljenje samoglasnika
šeftič	šeft + ič	
švehič	šveh + ič	
švičič	švic + ič	palatalizacija
švorgāčič	švorgāč + ič	
tabernākuļič ⁷	tabernākuļ + ič	
tālič	tāl + ič	
tastič	tast + ič	
tašolčič	tašol(e)c + ič	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
tékotič	tékot + ič	

⁷ dem. od tabernākul; svetohranište.

tirštukíč	tirštuk + íč	
tókič	tók + íč	
tókmolčic ⁸		
	tókmol(e)c + íč	palatalizacija,
		gubljenje samoglasnika
tórič	tór + íč	
tótmokíč	tótmok + íč	
tramíč	tram + íč	
trapíč	trap + íč	
trčkíč	trč(e)k + íč	gubljenje samoglasnika
tringeltíč	tringelt + íč	
trómfíč	trómf + íč	
trötliníč	trötlin + íč	
téríč	tér + íč	
tvörčic		
	tvör(e)c + íč	palatalizacija,
		gubljenje samoglasnika
vnšlagíč ⁹	vñslag + íč	
vnókíč	vñók + íč	
vuglíč	vug(e)l + íč	gubljenje samoglasnika
vugorkíč	vugork + íč	gubljenje samoglasnika
vurmökáríč	vurmökár + íč	
vuzlíč	vuz(e)l + íč	gubljenje samoglasnika
zahódič	zahód + íč	
záperkíč	záper(e)k + íč	gubljenje samoglasnika

⁸ dem. od tókmolčec; nepismen, pri prost čovjek.

⁹ dem. od vñslak; oblog.

zās<u>n</u>ič	zās<u>n</u> + ič
zāp<u>u</u>hič	zāp<u>u</u>h + ič
zetič	zet + ič
zibotič	zibot + ič
zobič	zob + ič
žepič	žep + ič
žlębič	žlęb + ič
žułič	žuł + ič

6.1.2. Umanjenice tvorene sufiksima *-cič* i *-kič*

Tvorenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
bijār<u>u</u>ščič¹⁰	bijār<u>u</u>š + čič	
hambārčič	hambār + čič	
kolodvōrčič	kolodvōr + čič	
neroščič	neroš + čič	gubljenje suglasnika, jednačenje suglasnika po mjestu tvorbe
ørgovānčič	ørgovān + čič	
ormārčič	ormār + čič	
špij<u>u</u>nčič	špij<u>u</u>n + čič	
šułčič	šuł + čič	
tolvajčič	tolvaj + čič	
tormānčič	tormān + čič	
tringelčič	tringel’t + čič	gubljenje suglasnika
zas<u>n</u>čič	zas<u>n</u> + čič	

¹⁰ dem. od bijāruš; raskalašeno društvo.

z^uparčić

z^upar + čić

švalerkić

švaler + kić

6.1.3. Umanjenice tvorene sufiksima *-ček* i *-čec*

Tvorenica

Tvorbena raščlamba

Glasovne promjene

bagabuntček¹¹

bagabunt + ček

gubljenje suglasnika

barilček¹²

baril + ček

frtalček

frtal + ček

kolobárček

kolobár + ček

kolodvórček

kolodvór + ček

kolovráček

kolovrát + ček

gubljenje suglasnika

štacijónček

štacijón + ček

vulimánčec¹³

vulimán + čec

6.1.4. Umanjenice tvorene sufiksima *-ek* i *-ec*

Tvorenica

Tvorbena raščlamba

Glasovne promjene

dášek

dáh + ek

palatalizacija

grklánék

grklán + ek

lomíček

lomík + ek

palatalizacija

¹¹ dem. od *bagabunt*; skitnica.

¹² dem. od *báril*; bačvica u kojoj se nosi vino ili voda u polje.

¹³ dem. od *vulimán*; vir na velikim tekućim vodama.

lönček	lön(e)c + ek	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
oblāček	oblāk + ek	palatalizacija
obrisāček	obrisāč + ek	
štacūmek	štacūm+ ek	
šuftek	šuft + ek	
šumāček	šumāk + ek	palatalizacija
šupelāček¹⁴	šupelāk + ek	palatalizacija
tāborék	tābor + ek	
tamburāšek	tamburāš + ek	
tolvajék	tolvaj + ek	
trömfek	trömf + ek	
vūjček	vūj(e)c + ek	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
zdēnček	zdēn(e)c + ek	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
zdōlček	zdōl(e)c + ek	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
zelembāček	zelembāč + ek	
zōbek	zōb + ek	
barīlēc	barīl + ec	
bedāčec	bedāk + ec	palatalizacija
gānčec	gān(e)k + ec	palatalizacija, gubljenje samoglasnika

¹⁴ dem. od šupelāk; čovjek kojemu se ništa ne može dokazati.

gómbolőčec¹⁵	gómbolőc + ęc	palatalizacija
járčec	jár(e)k + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
kípęc	kíp + ęc	
klínęc	klín + ęc	
klúčęc	klúč+ ęc	
küpęc	küp + ęc	
lónčec	lón(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
napršňákęc	napršňák + ec	
nórčec	nór(e)c + ec	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
oblóčec	oblók + ęc	palatalizacija
qréšęc	qréh + ęc	palatalizacija
pelájęc¹⁶	peláj + ęc	
šíbičęc	šíbičk + ęc	palatalizacija
šklópčęc	šklóp(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
tašólčęc	tašól(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
télčęc	tél(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
terentínęc	terentín + ęc	
težákęc	težák + ęc	
tirštukęc	tirštuk + ęc	
tófnęšęc¹⁷	tófnęš + ęc	

¹⁵ dem. od gómbolőc; sušen izmet na stegnima stoke.

¹⁶ dem. od pélaj; voz sijena.

vānkūšec	vānkūš + ęc	
vrānčec	vrān(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
vūjčec	vūj(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
zatilňákec	zatilňák + ęc	
zdělnáčec	zdělnák + ęc	palatalizacija
zděnčec	zděn(e)c + ęc	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
zviričec	zvirík + ęc	palatalizacija
zvónec	zvón + ęc	

6.1.5. Umanjenice tvorene sufiksom -ščok

Tvorenilica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
babrňščók ¹⁸	babrň + ščók	
berěščók	berék + ščók	gubljenje suglasnika
beteščók	betek + ščók	gubljenje suglasnika
bóbanščók	bóban(e)k + ščók	gubljenje suglasnika, gubljenje samoglasnika
breščók	brék + ščók	gubljenje suglasnika
jazvěščók	jazvęc + ščók	gubljenje suglasnika

¹⁷ dem. od tófneš; osoba.

¹⁸ dem. od bábrňek; kvrga.

6.1.6. Umanjenice tvorene sufiksom -čok

Tvorenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
baguńčók¹⁹	baguń + čók	
bečarčók	bečar + čók	
bojtarcók	bojtar + čók	
cekerčók	ceker + čók	
cimercók	cimér + čók	
drúkerčók	drúker + čók	
háharčók	háhar + čók	
hakelčók	hakel + čók	
øréščók	øréh + čók	palatalizacija
pajdaščók	pajdaš + čók	
paklinčók	paklin + čók	
pęfčók	pęv(e)c + čók	gubljenje samoglasnika, gubljenje suglasnika, zamjena v > f
plefterčók	plefter + čók	
smóksančók	smóksan + čók	
sopuńčók	sopuń + čók	
śintarcók	śintar + čók	
ślaparčók	ślapar + čók	

¹⁹ dem. od baguń; vrsta manje svinje sive kovrčaste dlake, mongolica.

šnājdarčók	šnājdar + čók	
šustarčók	šustar + čók	
tāborčók	tābor + čók	
tregērčók	tregēr + čók	
vajdlinčók	vajdlin + čók	
vāndrafčók ²⁰	vāndrav(e)c + čók	gubljenje samoglasnika, gubljenje suglasnika, zamjena v > f
vavafčók ²¹	vavak + čók	zamjena v > f
vilančók	vilan + čók	
vrapčók	vrab(e)c + čók	gubljenje suglasnika, gubljenje samoglasnika
		jednačenje suglasnika po zvučnosti
žugarčók	žugar + čók	

6.1.7. Umanjenice tvorene sufiksom *-ok*

Tvorenička	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
atalmašók ²²	atalmaš + ók	
bičók	bič+ ók	
cančók	can(e)k + ók	palatalizacija, gubljenje suglasnika
cęcők	cęc(e)k + ók	gubljenje suglasnika, gubljenje samoglasnika

²⁰ dem. od *vāndravęc*; skitnica.

²¹ dem. od *vavāk*; osoba koja voli puno pričati, brbljavac.

²² dem. od *atālmak*; okvarenjak.

dęčők	dęč(e)c + źk	gubljenje suglasnika,
		gubljenje samoglasnika
guščők	guš(e)k + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
hrglāčők	hrglāč + źk	
hrnčők	hrn(e)c + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
hudačők ²³	hudak + źk	palatalizacija
nazinčők	nazin(e)k + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
øblačők	øblak + źk	palatalizacija
økrajčők	økraj(e)c + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
palčők	pal(e)c + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
pilčők	pil(e)k + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
pōkllopčők	pōkllop(e)c + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
prasčők	pras(e)c + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika, jednačenje po mjestu tvorbe
rāčok	rāc + ɔk	palatalizacija
sirčők	sirkč + źk	gubljenje suglasnika
stolčők	stol(e)c + źk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika

²³ dem. od *hudák*; zla i opaka osoba.

stolňačők	stolňak + ŭk	palatalizacija
ščavňačők	ščavňak + ŭk	palatalizacija
šilčők	šil(e)k + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
škrlačők	škrlak + ŭk	palatalizacija
šprajčők	šprajc + ŭk	palatalizacija
špulňačők	špulňak + ŭk	palatalizacija
telčők	tel(e)c + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
tobačők	tobak + ŭk	palatalizacija
tračők	trač + ŭk	
zajčők	zaj(e)c + ŭk	palatalizacija gubljenje samoglasnika
zelenčők	zelen(e)c + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
zvonenčők	zvonen(e)c + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
žalčők	žal(e)c + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
žerěpčők	žerěb(e)c + ŭk	jednačenje po zvučnosti, gubljenje samoglasnika
žgančők	žgan(e)c + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika
žněrančők	žněran(e)c + ŭk	palatalizacija, gubljenje samoglasnika

6.1.8. Umanjenice tvorene sufiksima *-ak*, *-in*, *-aňek*, i *-inec*

Tvorenenica

Tvorbena raščlamba

Glasovne promjene

bújdóšák²⁴

bújdóš + ák

cúcín

cúc(e)k + ín

gubljenje samoglasnika

cúláňek

cúl + áňek

klapúrínec²⁵

klapúric + ínec

gubljenje sloga

²⁴ dem. od bújdóš; osoba lošeg karaktera.

²⁵ dem. od klapúríc; odrastao dječak.

6.2. UMANJENICE ŽENSKOGA RODA

6.2.1. Umanjenice tvorene sufiksima *-ica* i *-ice*

Tvorenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
aždājica	aždāj + ica	
babica	bab + ica	
bagučica	bagučic + ica	palatalizacija
balica	bal + ica	
bāltica ²⁶	bālt + ica	
bāpkica	bāpk + ica	palatalizacija
barica	bar + ica	
bērdica	bērd + ica	
bīčkica	bīčk + ica	
birkica	birk + ica	
bitangica	bitang + ica	
botica	bot + ica	
brājdica	brājd + ica	
brānica	brān + ica	
brēnčica	brēnk + ica	palatalizacija
cāndrica	cāndr + ica	
capica	cap + ica	
cīrvica	cīrv + ica	
cōcica ²⁷	cōc + ica	

²⁶ dem. od bālta; sjekira.

crnāfkica	crnjāfk + ica	
čerica	čer + ica	
čobica	čob + ica	
čohica	čoh + ica	
čōrdica	čōrd + ica	
čurkica	čurk + ica	
čuturica	čutur + ica	
drētica	drēt + ica	
durdica ²⁸	durd + ica	
fānfelica	fānfel + ica	
figica	fig + ica	
frājlīca	frājl + ica	
frāntica ²⁹	frānt + ica	
ftičica	ftic + ica	palatalizacija
gūjica	gūj + ica	
gūskica	gūsk + ica	
gūščica	gūsk + ica	palatalizacija, jednačenje suglasnika po mjestu tvorbe
grabica	grab + ica	
hājsica ³⁰	hājs + ica	
hāndrica	hāndr + ica	
hārpica	hārp + ica	
hasasmikica	hasasmik + ica	
hatagica	hatag + ica	
hōnkica	hōnk + ica	
hātūlica	hātūl + ica	

²⁷ dem. od cōca; krmača.

²⁸ dem. od dūrda; srdita, odbojna žena.

²⁹ dem. od frānta; komad (drveta, kruha i sl.)

³⁰ dem. od hājsa; pokvarena ženska osoba.

hindalkica	hindalk + ica	
hižica	hiž + ica	
hōrica	hōr + ica	
jagōdica	jagōd + ica	
jabēčica	jabēk + ica	palatalizacija
jaręgica	jaręg + ica	
jęžinica	jęžin + ica	
kamarica	kamar + ica	
kapica	kap + ica	
katalēnčica	katalēnk + ica	palatalizacija
kłopica	kłop + ica	
kockica	kock + ica	
kocčica	kocč + ica	
kolajnica	kolajn + ica	
komōrica	komōr + ica	
kōntica	kōnt + ica	
krampačica	krampač + ica	
krāstica	krāst + ica	
kravica	krav + ica	
krčevinica	krčevin + ica	
krčmica	krčm + ica	
krpica	krp + ica	
kęčkica	kęčk + ica	
kuglica	kugl + ica	
kęjica	kęj + ica	
kukmica	kukm + ica	
kurvica	kurv + ica	
küsica	küs + ica	
kvęčkica	kvęčk + ica	
labrnica	labrn + ica	

letvica	letv + ica
lilica	lil + ica
lištrica³¹	lištr + ica
łopatica	łopat + ica
mačkica	mačk + ica
mrvica	mrv + ica
mušica	muš + ica
narbica	narb + ica
nęsnāgica	nęsnāg + ica
osnōvica	osnōv + ica
papučica	papuč + ica
pastorčica	pastorč + ica
pēldica	pēld + ica
perepērica	perepēr + ica
pičkica	pičk + ica
pilangica³²	pilang + ica
pilica	pil + ica
pinkica	pink + ica
pisankica	pisank + ica
pizdica	pizd + ica
plājbica	plājb + ica
plānkica	plānk + ica
pomaranžica	pomaranž + ica
prežica³³	prež + ica
puečpue likica	puečpue lik + ica
puklica	pukl + ica
purica	pur + ica

³¹ dem. od lištra; popis imena ili stvari, popis.

³² dem. od pilānga; leptir.

³³ dem. od preža; konopljeni ili laneni konac, preda.

p <small>u</small> tica	p <small>u</small> t + ica
racica	rac + ica
rakica	rak + ica
rānglica	rāngl + ica
rōbotica	rōbot + ica
rōlētica	rōlēt + ica
ruečica	ruek + ica
rueškica	ruešk + ica
ruežica	ruež + ica
sęčica ³⁴	sęč + ica
sęčkarica	sęčkar + ica
sinakošica ³⁵	sinakoš + ica
sirkica	sirk + ica
slivica	sliv + ica
sophica	soph + ica
solenčica	solenk + ica
soličica	solik + ica
sprōgllica ³⁶	sprōgl + ica
sračkica	sračk + ica
stelāžica	stelāž + ica
stolničkica	stolničk + ica
šakica	šak + ica
šapica	šap + ica
šārgica	šārg + ica
šārzica	šārz + ica
šeflica	šefl + ica
šegica	šeg + ica
šeprtlica	šeprt + ica

³⁴ dem. od sęča; živa ograda, živica.

³⁵ dem. od sinakoša; livada.

³⁶ dem. od sprōglia; pruga, crta.

šikarica	šikar + ica	
šinčica	šin + čica	
škārpica	škārp + ica	
škatulica	škatul + ica	
škodica	škod + ica	
škōrnica	škōrn + ica	
šlaparica	šlapark + ica	gubljenje suglasnika
šnālica	šnāl + ica	
šnitica	šnit + ica	
šolica	šol + ica	
špājzica	špājz + ica	
špāngica	špāng + ica	
špulica	špul + ica	
štācijica	štācij + ica	
štēngica	štēng + ica	
štēħavica	štēħav + ica	
štērnica	štērn + ica	
štōlica	štōl + ica	
štorgica	štorg + ica	
štrāngica	štrāng + ica	
štrigica	štrig + ica	
štrūčica	štrūc + ica	palatalizacija
štrūnica	štrūn + ica	
štūrlica	štūrl + ica	
šubarica	šubar + ica	
šupica	šup + ica	
švārbica	švārb + ica	
švēljica	švēlj + ica	
tacica	tac + ica	
tamburica	tambur + ica	

teličica	telic + ica	
těnica	těň + ica	
teščinica	teščin + ica	
teškōčica	teškōč + ica	
tetica	tec + ica	
těžlica	těžl + ica	
tigańica	tigań + ica	
tintarica	tintar + ica	
tlakica	tlak + ica	
tōzica ³⁷	tōz + ica	
traligica	tralig + ica	
trāmpica	trāmp + ica	
trličica	trlic + ica	palatalizacija
trombētica	trombēt + ica	
trtica	trt + ica	
tékica	ték + ica	
təlafkica ³⁸	təlafk + ica	
těmplica	těmpl + ica	
těnica	těň + ica	
türkińica	türkiń + ica	
turvěštkica	turvěštk + ica	
těšlinkica	těšlink + ica	
utrōbica	utrōb + ica	
valagica	valag + ica	
vědrěnkica	vědrěnk + ica	
vědrěńčica	věndrěnk + ica	palatalizacija
verandica	verand + ica	
verigica	verig + ica	

³⁷ dem. od tőza; kutija za cigarete ili duhan.

³⁸ dem. od tülafka; dimna odvodna cijev na željeznim pećima, žlijeb.

vintica	vint + ica	
višnica	višn + ica	
vlačugica ³⁹	vlačug + ica	
vnokica	vnok + ica	
vójkica ⁴⁰	vójk + ica	
vrbéñkica	vrbéñk + ica	
vrbikica	vrbik + ica	
vrpica	vrp + ica	
vrtélčica	vrtélk + ica	palatalizacija
vénica	vén + ica	
véporica ⁴¹	vépor + ica	
vérlica	vér + ica	
vésnicića	vésnic + ica	palatalizacija
vézdicá	vézd + ica	
zádavica ⁴²	zádav + ica	
záděvica	záděv + ica	
zágvózdica	zágvózd + ica	
zajičica	zajic + ica	palatalizacija
záklaňica	záklaň + ica	
zaletafkica	zaletafk + ica	
zbavica	zbav + ica	
zbrkica	zbrk + ica	
zdělica	zděl + ica	
zdělopěrkica	zdělopěrk + ica	
zděhica	zděh + ica	
zélvica	zélv + ica	
zemlica	zeml + ica	

³⁹ dem. od vlačúga; drvena naprava za ravnanje, razgrtanje krtičnjaka na livadama.

⁴⁰ dem. od vójka; kožnati remen za upravljanje upregnutim konjima.

⁴¹ dem. od vépóra; potporanj, podupirač.

⁴² dem. od zadáva; zaklon, hladovina.

zipkica	zipk + ica
zlatočrankica	zlatočrank + ica
zmjenica	zmjen + ica
znamenkica	znamenk + ica
zritankica ⁴³	zritank + ica
žabica	žab + ica
žačkica	žačk + ica
žegica	žeg + ica
želvica ⁴⁴	želv + ica
žeplenkica	žeplenk + ica
žerjafkica	žerjafk + ica
žgalinica	žgalin + ica
žingica	žing + ica
živičica	živic + ica
žlagica	žlag + ica
žlendrica	žlendr + ica
žnōrica	žnōr + ica
žrmlica	žrml + ica
žrtica	žrt + ica
žufica	žuf + ica
žulēncijica ⁴⁵	žulēncij + ica
žužica	žuž + ica
žvalica	žval + ica
žvatica	žvat + ica
škārice	škār + ice
škārjice	škārj + ice
vrligice	vrlig + ice

⁴³ dem. od zritānka; krava koja se ne da musti.

⁴⁴ dem. od želva; kornjača.

⁴⁵ dem. od žulēncija; metalni privjesak s brojem i podacima o cijepljenju na pasjoj ogrlici.

zōbačice	zōbač + ice	
6.2.2. Umanjenice tvorene sufiksima -ičica, -čica i -ca		
Tvorenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
bilibankičica⁴⁶	bilibank + ičica	
hajdīnčica	hajdīn + čica	
nespodopčica	nespodob + čica	jednačenje suglasnika po zvučnosti
škatulčica	škatul + čica	
tratinčica	tratin + čica	
vēdrēnčica	vēdrēn + čica	
nāgrlica	nāgrli + ca	gubljenje suglasnika

6.2.3. Umanjenice tvorene sufiksima -ička i -čka

Tvorenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
artikulička⁴⁷	artikul + ička	
cēvička	cēv + ička	
dēklička	dēkl + ička	
hižička	hiž + ička	
kapička	kap + ička	
kravička	krav + ička	

⁴⁶ dem. od bilibānka; bezvrijedna stvar.

⁴⁷ dem. od artikūla; složena i teško shvatljiva stvar.

lačička	lat + īčka	jotacija
lešička	leš + īčka	
ralička	ral + īčka	
švalerkička	švalerk + īčka	
věhička ⁴⁸	věh + īčka	
zdeňička	zdeň + īčka	
asasmíčka ⁴⁹	asasmík + čka	gubljenje suglasnika
babička	babič + ka	gubljenje suglasnika
botička	botič + ka	gubljenje suglasnika
kupička	kupič + ka	gubljenje suglasnika
ladička	ladič + ka	gubljenje suglasnika
prasička	prasič + ka	gubljenje suglasnika
prěslička	prěslic + ka	gubljenje suglasnika
telička	telič + čka	gubljenje suglasnika
tepsička	tepsiј + čka	gubljenje suglasnika
vědrička	vědrič + ka	gubljenje suglasnika
vělička	vělič + ka	gubljenje suglasnika

6.2.4. Umanjenice tvorene sufiksom *-ka*

Tvorenenica	Tvorbena raščlamba	Glasovne promjene
kopáňka	kopáň+ ka	
nāgrlinčka	nāgrlin + ka	
sinokóška	sinokóš + ka	
strugáňka	strugáň +ka	gubljenje suglasnika
vějáčka	vějáč + ka	

⁴⁸ dem. od věha; zabodena gruna na livadi kao znak zabrane kojom se upozorava da se ne smije napasati stoka.

⁴⁹ dem. od asamika; ena razbarušene kose.

6.3. UMANJENICE SREDNJEGA RODA

6.3.1. Umanjenice sa sufiksima *-ce* i *-če*

Tvorenica

Tvorbena raščlamba

Glasovne promjene

kόlce

kόl + ce

korίce

korīt + ce

gubljenje suglasika

vretēnce

vretēn + ce

zrcālce

zrcāl + ce

sviňče

sviň + če

depalatalizacija

mladinče

mladin + če

7. ANALIZA SUFIKASA ZA TVORBU DEMINUTIVA U MJESNOM GOVORU GOLE

7.1. Sufiksi u tvorbi umanjenica muškoga roda

U govoru Gole umanjenice muškoga roda tvore se sufiksima *-ič*, *-čić*, *-kič*, *-ček*, *-ćec*, *-ek*, *-ec*, *-ščok*, *-čok*, *-ok*, *-ak*, *-in*, *-aňek* i *-inec*.

Sufiks *-ič* izrazito je plodan i njime se tvori najveći broj primjera, čak njih sto jedanaest. Osim njega zabilježeni su primjeri *-ak*, *-in*, *-aňek* i *-inec* koji se koriste u znatno manjem broju primjera.

Najplodniji je sufiks u tvorbi umanjenica muškoga roda izdvojenih iz *Rječnika govora Gole* sufiks *-ič*, koji se potvrđuje u sljedećim primjerima: *barberič*, *barjačić*, *běštěkic*, *betegič*, *bíkic*, *böröc*, *brěstic*, *cępici*, *čordašic*, *dęčkic*, *drekič*, *forgangič*, *frošič*, *golobič*, *guščic*, *haldomasič*, *hāmīč*, *hamotnic*, *hatāřic*, *hatič*, *hrbedič*, *klēnič*, *jarmič*, *klévič*, *kolobárič*, *kompic*, *kosič*, *krampič*, *křížic*, *kujic*, *kurcic*, *küplic*, *lančic*, *lončic*, *neroditč*, *obláčic*, *ograditč*, *osnutkic*, *oštаплерич*, *pastorčic*, *pločic*, *plugic*, *práščic*, *prečic*, *rástič*, *slogič*, *šeftič*, *segritč*, *šekrětč*, *šemperič*, *šetøflinic*, *šiketič*, *šikutorčic*, *škafic*, *šklopčic*, *škrlačic*, *škvorcic*, *šlagič*, *šlopič*, *šošic*, *španič*, *šporhetič*, *štantic*, *šteřic*, *štaglíc*, *štiftic*, *štokič*, *štönfíc*, *štostic*, *štrunflic*, *šubric*, *šuftic*, *švehic*, *švičic*, *švorgačic*, *tabernákhlíč*, *tálčic*, *tastic*, *tašolčic*, *těkotič*, *tirštěkic*, *tokič*, *tokmolčic*, *torič*, *totmokic*, *tramic*, *trapic*, *trčkic*, *tringeltic*, *trømfic*, *trøtlinitč*, *terič*, *tvørcic*, *vnšlagic*, *vñokic*, *vuglíc*, *vugorkic*, *vurmøkářic*, *vuzlíc*, *zāperkic*, *zāhòdic*, *zásunič*, *zāpuehic*, *zetič*, *zibotic*, *zobic*, *zepic*, *zlebic*, *zulic*.

Sufiks *-čić* potvrđen je u manjem broju primjera, odnosno u njih trinaest, ali se isto koristi u ovom govoru što se iščitava iz ovih primjera: *bijárvesčic*, *hambárčic*, *kolodvørčic*, *neroščic*, *orgovánčic*, *ormárčic*, *spijenčic*, *šulčic*, *tolvajčic*, *tormánčic*, *tringelčic*, *zasunčic*, *zuparčic*.

Sufiks *-kič* nije plodan sufiks u ovom govoru te se javlja samo u primjeru *švalerkic*.

Sufiks *-ček* koristi se u sedam primjera: *bagabunček*, *barilček*, *frtálček*, *kolqbárček*, *kolodvørček*, *kolovráček*, *stacijónček*.

Sufiks *-ćec* utvrđen je samo u primjeru *vølimáńčec*.

Sufiks **-ec** vrlo je plodan sufiks u govoru Gole što se potvrđuje iz trideset primjera: *barilec, bedačec, gánčec, gombolóčec, járčec, kípēc, klínec, kúpēc, lónčec, napršňákec, nórčec, oblóčec, oreščec, pelájčec, sibiččec, šklópčec, tašolčec, telčec, terenútnečec, težákčec, tirštukčec, tofniščec, vánkuščec, vránčec, zatilnáččec, zdelenčec, zviričec, zvónec.*

Sufiks **-ek** javlja se u nešto manjem broju primjera, odnosno njih osamnaest, ali dovoljno je zastupljen. Primjeri sa sufiksom **-ek**: *dášček, grkláňček, lomíček, lónček, obláček, obrisáčček, štacuňček, šúftček, šumáčček, šúpeláčček, tábörék, tamburášček, tolvájček, trómfeček, vújček, zdelenček, zdóličček, zelembáčček, zóbek.*

Sufiks **-ščok** pojavljuje se u tek šest primjera, a to su: *babruščók, berěščók, bøbanščók, beteščók, bręščók, jazvęščók.*

Sufiks **-čok** vrlo je plodan sufiks u ovom govoru i pojavljuje se u većem broju primjera, u njih čak dvadeset sedam: *bagunčók, bečarčók, bojtarcéčók, cekercéčók, cimercéčók, drékerčéčók, hāharčéčók, hakelčéčók, oreščéčók, pajdaščéčók, paklinčéčók, pęſčéčók, pleſterčéčók, smóksančéčók, sopunčéčók, sintarcéčók, ſlaparcéčók, šnájdarcéčók, ſustarcéčók, tábörčéčók, tregérčéčók, vajdlinčéčók, vāndrafčéčók, vavafčéčók, vilancéčók, vrapčéčók, žugarcéčók.*

Sufiks **-ok**, kao i prethodni ostvaruje se u velikom broju primjera, odnosno njih trideset pet: *atalmašók, bičók, cančók, cęcók, dęčók, guščók, hregláčók, hrnčók, hudačók, nazinčók, oblačók, okrajčók, palčók, pilčók, pøkllopčéčók, praščók, rácók, sirčók, stolčók, stolnáččók, ščavňačók, šilčók, škrlačók, sprajčók, špulnačók, telčók, tobačók, tračók, zajčók, zelenčók, zvonenčók, žalčók, žerępčéčók, žgančók, žněrančók.*

Sljedeća četiri sufiksa pripadaju neplodnim sufiksima i tvore po jedan primjer:

Sufiks **-ak**: *bęjdąšákk.*

Sufiks **-in**: *cęcín.*

Sufiks **-aňek**: *cüläňček.*

Sufiks **-inec**: *klapěrínčec.*

7.2. Sufiksi u tvorbi umanjenica ženskoga roda

Umanjenice nastale od imenica ženskoga roda u govoru Gole tvore se sufiksima **-ica, -ice, -ičica, -čica, -ca, -ička, -ka.**

Najplodniji je sufiks **-ica**, dok se ostali potvrđuju u svega nekoliko primjera. Sufiks **-ica** potvrđen je u dvjesto trideset osam primjera: *aždājica, babica, bagušničica, balica, bāltica, bāpčica, barica, bērdica, bičkica, birkica, bitangica, botica, brājdica, brānica, brēnčica, cāndrica, capica, cīrvica, cōcica, crnāfkica, čerica, čobica, čohica, čordica, čerkica, čutērica, drētica, dērdica, fānfēlica, figica, frājlīca, frūntica, ftičica, gejīca, gēskica, gēščica, grabica, hājsica, hāndrica, hārpica, hasasmikica, hatagica, hōnkica, hātēlica, hindalkica, hižica, hōrica, jagodica, jabučica, jarugica, jēžinica, kamarica, kapica, katalēnčica, klopīca, kockica, kōčica, kōlājnica, komōrica, kōntica, krampačica, krāstica, kravica, krčevinica, krčmica, krpica, kvečkica, kuglica, kējica, kukmica, kerwica, kēsica, kvōčkica, labrāica, letvica, līlica, lištrica, lōpatīca, mačkica, mrvica, mušīca, narbica, nēsnāgica, osnōvica, papučica, pastōrčica, pēldica, perepurica, pičkica, pilangica, pilīca, pinkica, pisankica, pizdica, plājbica, plānkica, pomaranžica, prezica, pēčpēlikica, pēklīca, purica, pētīca, racica, rakica, rānglica, rōbotica, rolētica, ručica, ruskica, ružica, sēčica, sēčkarica, sinakōšica, sirkica, slivica, sohica, solenčica, soličica, sprōglīca, sračkica, stelāžica, stōlničkica, šakica, šapica, šārgica, šāržica, šēfličica, šegica, šeprtlīca, šikarica, šimīca, škārpica, škatēlīca, škōdica, škōrmīca, šlaparica, šnālīca, šnātīca, šōfīca, špājzīca, špāngica, špēlica, štācijīca, štēngica, štēnāvīca, štērnīca, štōlīca, štōrgica, štrāngīca, štrigīca, štrūčīca, štrūnīca, štērlīca, štēbarīca, štēpīca, švārbīca, švēljīca, tacīca, tambērīca, teličīca, tēnīca, teščīmīca, teškōčīca, tetīca, tēžlīca, tigačīca, tintarīca, tlakīca, tōžīca, traligīca, trāmpīca, trličīca, trōmbētīca, trtīca, tēkīca, tēlafkīca, tēmpīca, tēmīca, turkičīca, tērēšētkīca, tēšlinkīca, tētrobīca, valagīca, vēdrēnkīca, vēdrēnčīca, verandīca, verigīca, vintīca, višmīca, vlačugīca, vnōkīca, vojkīca, vrbēnkīca, vrbikīca, vrpīca, vrtēlčīca, vēmīca, vēporīca, vērīca, vēsničīca, vēzdīca, zādavīca, zādēvīca, zāgvōzdīca, zajičīca, zāklačīca, zaletafkīca, zbabīca, zbrkīca, zdēlīca, zdēlopērkīca, zdēhīca, zēlvīca, zemlīca, zipkīca, zlātōvrankīca, zmēnīca, znamēnkīca, zritankīca, žabīca, žačkīca, žegīca, želvīca, žeplēnkīca, žerjafkīca, žgalinīca, žingīca, živičīca, žlagīca, žlēndrīca, žnōrīca, žrmlīca, žrtīca, žēfīca, žtēlēncijīca, žvalīca, žvatīca.*

Sufiks **-ice** rabi se u tvorbi umanjenica koje su pluralia tantum, tj. potvrđuju se samo u množinskom obliku: **škārice, škārjice, vrligice, zōbačice.**

Sufiks **-ičica** rijedak je te dolazi samo u primjeru **bilibankičica**.

Sufiks **-čica** pojavljuje se u svega nekoliko primjera, točnije njih pet: **hajdinčica, nespodopčica, škatelčica, tratinčica, vēdrēnčica.**

Sufiks **-ca** dolazi samo u primjeru **nāgrlica**.

Sufiks **-ička** zastupljen je u nešto više primjera, odnosno njih dvanaest: **artikulička, cēvička, dēklīčka, hizička, kapička, kravička, lačička, lēšička, ralīčka, švalerkīčka, vēhička, zdēlička.**

Sufiks **-ka**, isto kao i **-ička**, ostvaruje se u nešto većem broju primjera, odnosno njih pet: **kopáčka, nāgrlinčka, sinokōška, strugānka, vējāčka.**

7.3. Sufiksi u tvorbi umanjenica srednjega roda

Za tvorbu umanjenica srednjeg roda koriste se sufiksi **-ce i -če**.

Sufiks **-ce** plodniji je od sufiksa **-če** i potvrđuje se u četiri primjera: **kőlce, körice, vretčence, zrcálcce.**

Sufiks **-če** ostvaruje se samo u dva primjera: **svižče, mladinče**, što čini taj sufiks vrlo slabo plodnim.

8. SAŽETAK

U ovom se završnom radu analizira tvorba umanjenica u govoru Gole. Analiza se temelji na *Rječniku govora Gole* autora Ivana Večenaja i Mije Lončarića iz kojega su izvučene sve zabilježene umanjenice. Nakon toga, primjeri su razvrstani prema rodovima, a zatim i u skupine, ovisno o sufiksima kojima su tvoreni.

U tvorbi umanjenica zabilježenih tijekom ovoga istraživanja sudjeluje dvadeset i četiri sufiksa, od kojih se u tvorbi umanjenica muškog roda koristi petnaest sufikasa, u tvorbi ženskog roda sedam, dok se u tvorbi umanjenica srednjeg roda koriste dva sufiksa.

Najplodniji je među njima sufiks **-ič**, a u većem broju primjera ovjereni su i sufiksi **-čič**, **-kič**, **-ček**, **-čec**, **-ek**, **-ec**, **-ščok**, **-čok**, **-ok**, dok se sufiksi **-ak**, **-in**, **-aňek** i **-inec** mogu navesti kao neplodni jer se svaki od njih koristi u po jednom primjeru.

U tvorbi deminutiva ženskoga roda sudjeluje sedam sufikasa i među njima se kao najplodniji ističe sufiks **-ica**, a potvrđeni su i manje plodni sufiksi **-ice**, **-ičica**, **-čica**, **-ca**, **-ička** i **-ka**, dok su sufiksi **-ičica** i **-ca** neplodni i potvrđeni u samo jednome primjeru.

Najmanje je deminutiva srednjeg roda, a u njihovoј tvorbi sudjeluju sufiksi **-ce** i **-če**.

Ključne riječi:

Podravski kajkavski dijalekt, govor Gole, sufiksi, umanjenice, tvorba riječi.

The formation of diminutives in the speech of Gola

Summary

In this final paper it was analyzed formation of diminutives in speech of Gola. Analysis is based on *Dictionary speech of Gola* by Ivan Večenaj and Mijo Lončarić from which are abstract diminutives. After that, examples are sorted by genders and than in groups, depending of suffixes they are formed.

In formation of diminutives which are abstract during this exploring there is twenty four suffixes. The diminutives of masculine gender is formed from fifteen suffixes, female gender have seven suffixes and neuter gender have two type of suffixes.

The most frequent suffix are suffix **-ič**, but a lot of examples have suffixes **-čič**, **-kič**, **-ček**, **-čec**, **-ek**, **-ec**, **-ščok**, **-čok**, **-ok**, while suffixes **-ak**, **-in**, **-aňek** i **-inec** which are recorded as infrequent because they are confirmed only in one example. In diminutive formation of female gender participates seven suffixes and the most frequent is suffix **-ica**, but recorded are suffixes **-ice**, **-ičica**, **-čica**, **-ca**, **-ička** i **-ka**, and infrequent suffixes **-ičica** i **-ca** because they are confirmed only in one example. At least, diminutives have neuter gender and they formed just examples with suffixes **-ce** i **-če**.

Key words: Podravina dialect, speech of Gola, suffixes, diminutives, word formation.

9. ZAKLJUČAK

Na temelju detaljnog iščitavanja *Rječnika govora Gole*, izvučene su i analizirane umanjenice u tome govoru. Sve su umanjenice klasificirane prema rodovima, a kasnije i prema sufiksima kojima su tvorene. Sve umanjenice tvorene su isključivo sufiksalmom tvorbom.

Analiza je pokazala da imenice muškoga roda tvore najviše umanjenica. Najplodniji je u imenicama muškoga roda sufiks **-ič** koji tvori čak sto jedanaest primjera, dok je s druge strane samo četiri neplodna sufiksa, koji se očituju u tek po jednom primjeru: **-ak**, **-in**, **-ažek** i **-inec**.

Kod tvorbe umanjenica od imenica ženskoga roda, kao najplodniji sufiks pokazao se sufiks **-ica**, dok se kao neplodan pojavljuje sufiks **-ca**.

Najmanji se broj primjera ostvaruje u imenicama srednjega roda, gdje u tvorbi umanjenica sudjeluju samo sufiksi **-ce** i **-če**.

U velikom broju primjera zabilježene su glasovne promjene, od kojih se velik dio odnosi na palatalizaciju, ispadanje suglasnika te ispadanje samoglasnika, a u nešto manjem broju primjera provedeno je jednačenje po zvučnosti, jednačenje po mjestu tvorbe i jotacija.

U govoru Gole potvrđen je veći broj umanjenica u odnosu na ostale dijelove podravskoga dijalekta. Zajedničko je Goli i ostalim naseljima ovoga dijalekta često korištenje sufiksa **-ič** za muški rod, **-ica** za ženski rod te sufiksa **-ce** za srednji rod.

10. POPIS LITERATURE

1. Babić, Stjepan. *Tvorba riječi u hrvatskome književnome jeziku*. Nakladni zavod Globus (HAZU). Zagreb. 2002.
2. Barić, Eugenija i suradnici. *Hrvatska gramatika*. 4. Izdanje. Školska knjiga. Zagreb. 2005.
3. Lisac, Josip. *Hrvatski dijalekti i jezična povijest*. Zagreb : Matica hrvatska, 1996.
4. Lončarić, Mijo. *Kajkavsko narječe*. Školska knjiga. Zagreb. 2005.
5. Lukežić, Iva. *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 1. Fonologija*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada. Rijeka: Filozofski fakultet u Rijeci. Čavle: Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine. 2012.
6. Maresić, Jela. *Izvješće o dijalektološkom istraživanju u Goli kraj Koprivnice*. 2009. Hrčak (<https://hrcak.srce.hr/68533>, pristupano: 30. svibnja 2020.)
7. Maresić, Jela. *Podravski kajkavski dijalekt*. 2011. Hrčak (<https://hrcak.srce.hr/file/124959>, Pristupano 12. lipnja 2020.)
8. Maresić, Jela. *O tvorbi umanjenica u kajkavskom narječju*. 2015. Hrčak (<https://hrcak.srce.hr/file/209339>, Pristupano 12. lipnja 2020.)
9. Marinković, Marina. *Kajkavski govor i istočnoga Gorskoga kotara*. Hrvatska sveučilišna naklada – Ogranak Matice hrvatske u Delnicama. Zagreb. 2018.
10. Novak, Kristian; Štebih Golub, Barbara. *Značenje umanjenica u kajkavskome hrvatskome književnome jeziku*. Fluminensia 28/1. 57 – 68, 2016.
11. Silić, Josip; Pranjković, Ivo. *Gramatika hrvatskoga jezika*. Školska knjiga. Zagreb. 2005.

12. Večenaj, Ivan; Lončarić Mijo. *Rječnik govora Gole*. Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje. Zagreb. 1997.

13. Vulić, Sanja. *Sufiksalna tvorba imenica u gradišćanskoj hrvatskim kajkavskim govorima*. Riječki filološki dani 5. Urednik Lukežić, Irvin. Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci. Rijeka. 2004.

Internetski izvori:

1. Kajkavsko narječe. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2020. (<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=29817>, Pristupano 16. lipnja 2020.)